

רחל מרחלת על כל העולם

חתונה

עם חיוך חדש

הייתם בחתונה של ורדה בריצ'ארד ריצ'ארד הקהאורז? לא הייתם? אז אל תדו בזה. אם תודו יתברר בכיור ובאופן סופי ומוחלט שאתם לא מי ומי או תגידו שהייתם. ממילא אף אחד לא ראה שם אף אחד. יהיה יותר מדי מלא. אז אם הייתם שם, כפי שיפרתם לפני רגע, בוודאי ראייתם את ריצ'ארד ושבתם לב שהוא צחק הרבה. זה לא בגלל בדיחה, אל תדאגו. זה בגלל השניים החדשים שלו. לפני החתונה הוא החליט לשפר את מראהו, וסידר לו שני טורי שיניים לבנות ומבריקות. טור למעלה וטור למטה. הוא היה מוכרח להראות את זה בחתונה. בחתונה הופיעו הילדיו שווארץ ואשתו, וגם להקה רומנית שהגיעה ישר מכיבו שלום. היו המון אנשים, ורק שש מאית היו מוזמנים אחרי החופה להשתתף בארוחת-ערב. החופה נערכה כביב הבריכה של מלון השרון, וכשהיא ניגמרה החלו שש מאות הנבחרים לחכות שהאחרים ילכו. אבל האחרים נצמדו אליהם לחיים ולמות, וסירבו לעזוב אותם. לא היה ברור הסבלנות של מי תישבר ראשונה, של המוזמנים או של הבלתי-מוזמנים. אבל בסופו של דבר הכל ניגמר בשלום, הארוחה התאחרה קצת.

המלכה בעלת שיער הזהב

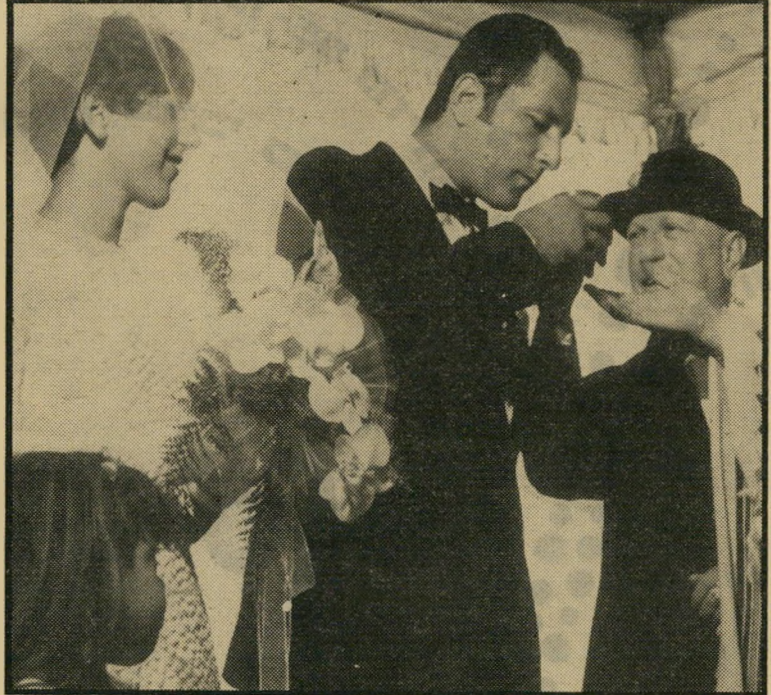
ההתפעלות היתה עצומה. המלכה בלונדינית! מלכה בעלת שיער הזהב! קראו כולם, עת ניבחרה מירי זמיר למלכת-היופי. הצרה היא רק שזה לא כך. שיערה הזהב של מירי הוא — צבוע.

אבל צבע הוא צבע. ומה שמצחיק הוא שלא יופייה של מירי — הבולט מאוד — אלא דווקא שיערה הוא שכבש את השופטים. ביחוד את סדי קולק, אותו שמעו קודא, רגעים ספורים לפני הבחירה: "אני רוצה את הבלונדינית הזאת!"

איתה אחרי נשף-הבחירה. ובשעה שת וצחי לאחר חצות יצאה למרפסת, הכני את הצבעות לפה ושרקה שריקה עצומה פחות נעימה היתה האווירה בין המועמם השחררות, דווקא. וכוונתי לשתי המועמ הערביות, הנד איוב, ואליס פארח.

והזוג יצא מיד לאחר-מכן לירח-דבש. לפני ירח-הדבש היו בדירה שכורה ליד גן החיות. עכשיו מטפל האבא של ורדה

בקניית דירה. תמורת הטיפול, ותמורת הכסף שהוא ישקיע, הדירה תישאר רשומה על שם האבא. של הכלה, כמובן.

אבי הכלה, החתן ריצ'ארד וכלתו ורדה

אלה חיים

מלכת המים של שנת 1966, אבישג פכה, היא, מזה שבוע, אמא לבן. הבן נולד בתל-אביב, והוא יגדל בקיבוץ, והאמא המ-אושרת שלו, שהתחתנה לפני חודשיים עם האבא שלו, לאחר שחיו בחדר מישפחה במשך זמן רב, מכריזה: "אלה הם החיים שאני רוצה לחיות. אני לא הייתי מחליפה אותם בשום דבר אחר."

מתחת למיני

"כל הכבוד", אמר ג'ורג' גודיק כששמע על דליה פרידלנד. "כל הכבוד. באמת." כבר שלושה חודשים מופיעה דליה כריד

דליה פרידלנד

לנד בתור הטיפש-עשרה הקטנה של המחזמר אייליק-מיין. היא רוקדת ושרה ומקפצת וצוהלת, ורק עכשיו מתברר שבחוג המיני שהיא לובשת, היא מסתירה ילד. אבל עכשיו, כיוון שהיא הגיעה לחודש החמישי, כבר אי-אפשר להסתיר את זה. וג'ורג' גודיק לא כועס: "אין דבר", הוא אומר, "נרחיב לה את השמלות הקצרות, נסדר לה תלבושות מתאימות."

מי שהכי מאושר מזה זה האבא, מיישג אשורוב. יש לו כבר בן המשרת בצבא, ויש לו בת המשרת בחיל-הקשר, והיא כבן ארבעים, והוא שמת כמו ילד קטן למראה בן-הזקונים שלו המתקרב ובא.

זה לא הנסיון הראשון של דליה להביא ילד לעולם. הנסיונות הקודמים לא הצליחו, ובכל זאת היא לא עושה פולחן סביב ההריון הנוכחי. היא לא קופצת בגללו פחית בהצגה, ולא משתוללת פחות. "אני מתכוונת להופיע עד הרגע האחרון", היא אומרת, "עד שמש לא אוכל יותר."

יש לה ממי ללמוד את הדברים הללו. היא עצמה קפצה שבועה חודשים בתוך הבטן של האמא שלה הנה הנדלה, כשאמה מילאה את תפקיד האחות בחוג המדומה. רק בחודשיים האחרונים לפני שיצאה לאוויר העולם היתה לה קצת מנוחה. אז כמובן זה היה פחות קשה, משום שהחציאות היו רחבות יותר, ואפשר היה להסתיר הרבה דברים בתוכן.

בכלל, זה נוהג די מקובל על הזממה להסתיר את החודשים הראשונים של הלידה מתחת לחציאת. לורים זוהר עשתה זאת חמישה חודשים בוורגיניה וולף, ואפילו הנה מרון הסתירה את אחד משלישי-הילדים שלה הרבה מאוד זמן, מתחת לחציאת קרינולינה רחבה.

יחסים כמו בסרט

מיכל מארק היא נערת-דיונגוף נאה מן הרגיל, גבוהה מן הרגיל, נועזת מן הרגיל וגם רומאנטית מן הרגיל. כל השנים, בהן שהתה בחוץ-לארץ כנערת ארפר וכמלצרית, וגם באותן השנים שהיתה בארץ וחיתה את חיי-הבוהימה בכל כוחותיה, חשבה שבעצם צריכה אשה לחיות בצורה רומאנטית עם אהבה כמו בסרט הוליבודי. היא חיפשה, וחיפשה, ולפעמים אף מצאה אהבות — אבל אף פעם לא היתה זו אהבה רומאנטית באמת. כמו בסרטים.

עד שהמפיק אלכס מוסיס לא התערב בחייה. בעצם, מסיס לא מכיר את מיכל עד עצם היום הזה: אבל הוא הביא ארצה צוות של מסריטים גרמניים, שהחלו מפיקים סרט ישראל-גרמני על תקופת הנאציזם בגרמניה.

ובין אנשי-הצוות היה שחקן אחד, יפה ובלונדי, גרמני רומאנטי. מיכל ראתה את ג'ינתר בוק (40) והוא ראה את מיכל — ופיתאום פרצה ביניהם אהבה גדולה. עכשיו רואים את הישראלית התמירה וקצועת-השיער אך ורק בחברתו של הגרמני הנאה. ודיונגוף מתפעלת מן האהבה הגדולה. "ממש אהבה קולנועית!" אומרים כולם.

מרים זמיר

המועמדות הערביות לא היו היחיד שערכו שינויים. לאה צור, למשל, שה בעלת שיער ערמוני חלק, נדבקה ממני הסרקויות. ויום אחד לפני התחרות החל לעשות רמונט. היא קיצצה את שיער ואילו נחמה לב, הספרית, טיל בעצמה את שיערות ראשה שעה שלכל ה עשו את זה ספרים ידועים. מה שמצחיק הוא שהבחורה שנכ למלכה היתה כימעט היחידה שהלכה שיער — חלק ובלתי-מתולתל.